

Dosarul nr. 3ra-266/21

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud. V. Railean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 august 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că, la data de 18 iulie 2017 Biroul Vamal Centru a expediat scrisoarea nr. 7742, prin care a informat Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” despre deciziile de regularizare nr. 919, 920, 921, 922 toate fiind date cu 7 iulie 2017.

Reclamanta a menționat că decizia de regularizare nr. 919 din 7 iulie 2017 a fost emisă în urma Actului de post vămuire nr. 27.17/4 din 22 iunie 2017, iar temei pentru a se emite rezultatul în cauză a constituit prevederile art. 127¹¹ alin.(1) lit. c), art. 127¹³, art. 129, art. 181¹, art. 202/7 din Codul vamal, la fel fiind reținute și dispozițiile art. 228 din Codul fiscal.

A specificat că conform pct. 6) din decizia de regularizare nr. 919 din 7 iulie 2017, suma totală a obligației vamale calculată spre achitare constituie 380 885,49 de lei, penalitatea calculată fiind de 94 148,62 de lei. Or, decizia respectivă a vizat linia de împachetare a produselor din tutun de model HLP2N, compus din aparat de

împachetare, celofanator, pachet VB59A, celofanator de bloc, aparat de aplicare a timbrelor de acciz, bloc electric, transportator.

În esență litigiul cu referire la scutirea acordată asupra utilajului menționat constă în faptul că o parte din costul acestui utilaj a fost acoperit de către al doilea fondator, astfel importul din 7 decembrie 2015 nr. 150614548 privind utilajul de împachetare a produselor din tutun de model HLP2N, prin care s-a stabilit existența unei diferențe de 20 000 de dolari SUA, care de facto a fost achitată din contul companiei GMP GULF COMMERCIAL BROKER LLC. Având în vedere că parțial costul utilajului a fost acoperit din contul firmei respective, a considerat că este oportun indexarea taxei TVA doar în partea ce ține de suma respectivă.

Corespunzător, reclamanta a notat că taxa de 20 000 de dolari SUA a fost achitată pentru utilajul YB59A film wrapper în valoare din 8 000 de dolari, și 12 000 de dolari SUA pentru utilajul YB99 film over wrapper (optional) 1 set conform specificației anexate.

A declarat că, potrivit Invoice nr. INV.NO HYTCV-1516 denumirea de PAKING MACHINES cuprinde 4 poziții după cum sunt prezentate în cadrul specificației anexate. În sensul dat, reclamanta a solicitat, încasarea taxelor vamale calculate din scutirea acordată asupra sumei de 20 000 de dolari SUA, în rest înlesnirile acordate asupra sumei de 50 000 de dolari SUA și taxa pentru transport sunt conform prevederilor pct. 7 lit. a) și lit. b) din Regulamentul aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 145 din 26 februarie 2014 cu privire la modul de acordare a facilităților fiscale stabilite în art. 103 alin.(1) pct. 29) din Codul Fiscal și art. 28 lit. q²) din Legea nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, care prevede că facilitățile fiscale se aplică asupra activelor materiale pe termen lung utilizate nemijlocit la fabricarea produselor, prestarea serviciilor și/sau executarea lucrărilor destinate includerii în capitalul statutar de către: a) agentul economic...; b) fondatorul, din cont propriu, sau de către acționari/asociați, din contul mijloacelor bănești depuse al acestora.

S-a relatat că, Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” activează pe teritoriul Republicii Moldova mai bine de 10 ani, în această perioadă activitatea întreprinderii fiind desfășurată cu bună-credință și în conformitate cu legislația națională. Mai mult, în cadrul procesului de efectuare a controlului de Post vămire a fost depistată o eroare prin care nu a fost percepută taxa vamală (parțială) datorită unei plăți ce acoperă doar anumite elemente ale bunului vizat, corespunzător au recunoscut această greșală și au confirmat acordul către Serviciul Vamal Centru disponibilitatea de a achita parțial suma indexată în raport cu achitățile efectuate de către GMP GULF COMMERCIAL BROKER LLC, care reclamanta a specificat că este al doilea fondator al Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”.

Referitor la decizia de regularizare nr. 920 din 7 iulie 2017, reclamanta a indicat că aceasta la fel a fost emisă în urma Actului de Post vămire nr. 27.17/4 din 22 iunie 2017. Conform pct. 6) din Act s-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a sumei de 417 000,09 lei, dintre care 110 803,09 constituite penalitate.

În opinia reclamantei decizia respectivă este ilegală, deoarece aceasta se referă la înlesnirile acordate la introducerea (vămuirea) utilajului de prelucrare a tutunului Molins Mark 8 (uzat), din acesta făcând parte dispozitiv de rularea hârtiei (1 bucată)

max 3 pentru anexarea filtrului (1 bucată), pompă de vid (1 bucată), extractor de praf (2 bucăți), piese de schimb (1 componentă).

Drept urmare, reclamanta a afirmat că, decizia în cauză a fost emisă datorită unei erori mecanice și anume a factorului uman, prin care Marin Gogu, administrator/fondator al Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”, a decis introducerea utilajului respectiv în scopul majorării capitalului social al întreprinderii, însă sursa de plată prin care se confirmă faptul că valoarea reală a bunurilor indicate în cadrul contractului nr. HYTCM-1419 din 28 octombrie 2014 este de 120 000 de dolari SUA și nicidecum de 270 000 de dolari SUA precum se indică în cadrul procesului-verbal în cauză.

La fel, nu poate fi trecut cu vederea faptul că, în cadrul contractului de comision din 13 februarie 2015 (pct. 7 (1) alin. (2)) se indică clar că dreptul de proprietate și riscurile trecute de la terți către comitent, în momentul procurării bunurilor de către comisionar, corespunzător dreptul de proprietate a fost dobândit de către Marin Gogu până la vămuirea bunului respectiv, ori în cazul dat sunt relevante prevederile art. 320 din Codul civil, care prevede modurile de dobândire a dreptului de proprietate. Dreptul de proprietate asupra unui bun nou, realizat de persoană pentru sine se dobândește de către aceasta dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărâre judecătorească atunci când aceasta este translativă ie proprietate. În cazurile prevăzute de lege, proprietatea se poate dobândi prin efectul unui act administrativ. Prin lege se pot reglementa și alte moduri de dobândire dreptului de proprietate. Articolul 321 din Codul civil, prevede momentul dobândirii dreptului de proprietate. Dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel. În cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

În asemenea circumstanțe, a opinat că titlul de proprietate era deja dobândit până la introducerea bunului în majorarea capitalului social al întreprinderii Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”. Or, prin pct. 1.1 și pct. 1.2 din Acordul Adițional nr. 1 din 9 iunie 2015 s-a specificat transmiterea în proprietate a utilajului către Marin Gogu, ceea ce nu înseamnă că acest drept decurge din data de 9 iunie 2015, având în vedere faptul că există un alt act juridic prin care părțile contractual de comun acord stabilesc că dreptul de proprietate este transmis lui Marin Gogu și anume prin contractul de comision, care sunt esențiale speței, fiind clauzele contractuale din cadrul contractului de comision.

Un alt aspect ce urmează a fi examinat detaliat este diferența de taxe care se indică precum că costul mărfii a constituit 2 126 376 de lei (echivalentul a 120 000 de dolari SUA) și taxe de transport care la fel au fost incluse în valoarea bunului introdus pentru majorarea capitalului social în sumă de 22 415,55 de lei (echivalentul la 1 265 de dolari SUA) suma cărora diferențiază de suma indicată în raportul de evaluare. Conform calculului întocmit de către persoanele împuternicite de a efectua controlul ulterior prin audit post-vămuire s-a produs în baza cursului valutar din data de 10 aprilie 2015, însă decizia de majorare a capitalului social al întreprinderii a fost înregistrată la Camera înregistrării de Stat la data de 7 aprilie 2015, dată la care marfa a sosit în portul Giurgiu-lești, corespunzător există o diferență de curs și anume la data

de 10 aprilie 2015 cursul oficial de schimb pentru USD (dolari) era de 17,7198 de lei pe când la 7 aprilie 2015 când a fost întocmit raportul de evaluare cursul era de 17,4166 de lei. Mai mult ca atât această diferență nu poate fi reținută drept temei pentru a dispune obligarea Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” inițial fiind efectuată din surse financiare acordate de către Marin Gogu sub formă de împrumut, însă ulterior a fost stinsă creanța prin acordul adițional privind modificarea contractului de împrumut nr. 45 din 18 noiembrie 2014 ca fiind semnat la data de 21 noiembrie 2014 și anume de a transmite utilajul Molins Mark 8..., în proprietate către Marin Gogu cu scopul de a stinge împrumutul acordat.

Reclamanta a afirmat că, în asemenea circumstanțe, nu este clar din care motive s-a dispus indexarea taxelor vamale din contul societății, astfel încât la vămuirea acestuia a fost prezentată decizia Camerei Înregistrării de Stat, prin care s-a dispus înregistrarea bunurilor în folosul societății ca majorare de capital social.

Reclamanta a menționat și asupra faptului că în momentul efectuării raportului de evaluare și de înregistrare a deciziei de majorare a capitalului social, bunul indicat în contractul de vânzare-cumpărare era deja în proprietatea lui Marin Gogu (persoană fizică). Corespunzător a notat că, acordul adițional a fost semnat la data de 21 noiembrie 2014. Mai mult ca atât, eroarea reținută de Serviciul Vamal datează cu o zi mai târziu decât cea la care de facto a fost semnat actul cu pricina, însă această zi este de sâmbătă, fapt pentru care consideră evident că un asemenea document nu putea fi semnat într-o zi nelucrătoare. Astfel, pârâțul ilegal a dispus încasarea sumei de 417 000,09 lei din contul societății, în situația în care s-a stabilit cu certitudine că au fost respectate cu strictețe procedurile de introducere a bunului în majorarea capitalului social și obținerea scutirilor de rigoare.

Cu referire la decizia de regularizare nr. 921 din 7 iulie 2017 emisă în urma actului de audit Post vămuire nr. 27.17/4 din 22 iunie 2017, prin care s-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a sumei de 598 831,47 de lei dintre care 167 354,13 lei constituie penalitate, care vizează utilajul de ambalare a produselor din tutun de model HLPN-1 din care mai face parte ambalator de model YB43A, lentă de înveliș de model YB59 A, celofator de bloc model YB99A, s-a invocat că, de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” la data de 10 aprilie 2015 a fost efectuat importul nr. 150611676 privind utilajul de ambalare a produselor din tutun HLP2N compus din ambalator YB43A și lentă de înveliș YB59A, celofanator la bloc YB99A. Prin actul inopinat Serviciul Vamal a reținut drept temei faptul că achitarea către vânzător a fost achitată cu întârziere de către cumpărător, însă părțile contractante de comun acord au convenit ca termenul de achitare să rămână neschimbat, însă acest termen să fie calculat din momentul livrării mărfii către depozitul cumpărătorului, adică către sediul societății și nu cum a fost indicat inițial în portul Giurgiulești, deci termenul de 60 zile nu a fost omis.

A specificat că Serviciul Vamal potrivit unor informații a descoperit că valoarea mărfii în cauză este alta decât cea indicată în declarațiile vamale ale Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”.

În acest sens, reclamanta a susținut că urmează a fi reținută scrisoarea de confirmare din partea companiei TIANJIN HUAZI TC PACKING MACHINERY.

În opinia reclamantei decizia de regularizare nr. 921 din 7 iulie 2017 este una ilegală și contrară situației de fapt, fiind dispusă penalizarea societății și indexarea

taxelor vamale asupra unor bunuri care în mod legal au fost introduse în majorarea capitalului social al întreprinderii, or, în acest caz s-a invocat că este victima unui sistem care încearcă prin toate pârghiile posibile să facă rost de bani la buget. Or, este inexplicabilă cauza ignorării circumstanțelor și probele prezentate colaboratorii Serviciului Vamal.

A mai adăugat că prin decizia de regularizare nr. 922 din 7 iulie 2017 emisă în baza actului de Post vămuire nr. 27.17/4 din 22 iunie 2017 s-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a sumei de 318 903,40 de lei, dintre care 32 421,70 de lei constituie penalitate, făcând referire la importul utilajului pentru fabricarea zahărului de model LG-300 cu puterea de 19,5 KW.

S-a precizat că decizia respectivă este însoțită de anexe, făcându-se referire doar la data vămuirii, temeiul reținut pentru a se emite o astfel de decizie nu sunt cunoscute părții reclamante, astfel încât procesul-verbal de examinare preliminară nr. 27.17/1 din 26 mai 2017 nu conține careva indice, ce ar atesta careva abateri în privința procedurii de vămuire a bunurilor indicate.

Prin urmare, a considerat că este incorect de a se dispune încasarea unor taxe și penalități fără a se face o precizare cu privire la temeiurile ce stau la baza unei astfel de decizii. Or, în cazul dat, în opinia reclamantei, a fost lipsită de dreptul de a prezenta informații, ce ar clarifica circumstanțele cazului și nu ar antrena societatea în litigii judiciare nedorite.

Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a comunicat că a prezentat către Serviciul Vamal Centru înscrisuri suplimentare, iar la momentul respectiv nu era posibil de a prezenta unele documente, ce ar proba unele fapte, motivul fiind că administratorul societății se află în arest, iar această circumstanță pune în dificultate obținerea unor acte necesare cazului. Mai mult, sediul întreprinderii a fost sigilat, iar accesul către acesta a fost blocat, din motive neclare nu s-a ținut cont de situația creată la societate.

Reclamanta a afirmat că colaboratorii vamali nu au respectat prevederile art. 202¹ pct. 4) din Codul vamal, încălcându-se și dispozițiile pct. 8), fiind în imposibilitate de a prezenta documentele suplimentare pentru a se cunoaște toate circumstanțele de drept și de fapt.

Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a solicitat anularea parțială a deciziei de regularizare nr. 919 din 7 iulie 2017, și încasarea taxelor vamale doar din partea ce vizează suma achitată din contul GMP GULF COMMERCIAL BROKER LLC(indexarea taxelor din 20 000 de Euro), precum și anularea deciziilor de regularizare nr. 920, 921, 922 din 7 iulie 2017.

La data de 15 august 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a depus cerere privind completarea temeiului acțiunii, prin care a menționat că la moment activitatea întreprinderii este blocată, fondatorul/administratorul întreprinderii se află în arest, circumstanțe, ce pun în dificultate furnizarea tuturor documentelor, ce servesc drept probe privind soluționarea corectă a prezentului litigiu, invocând circumstanțe similare celor specificate în conținutul acțiunii.

Prin încheierea din 17 august 2017 a Judecătoriei Căușeni sediul Central a fost restituită acțiunea, ca fiind depusă contrar prevederilor art. 14 din Legea contenciosului administrativ și art. 288 alin.(1) din Codul vamal, din motivul nerespectării procedurii prealabile.

Prin decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost casată încheierea din 17 august 2017 Judecătorei Căușeni, sediul Central, fiind restituită cauza spre judecare în fond.

Prin încheierea din 21 februarie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central a fost restituită acțiunea, în conformitate cu art. 170 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, din motivul lipsei competenței de a examina prezenta cauza.

Prin decizia din 3 aprilie 2018 Curții de Apel Chișinău a fost casată încheierea din 21 februarie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, fiind restituită cauza spre judecare în aceeași instanță de judecată.

Prin hotărârea din 20 februarie 2020 a Judecătorei Căușeni, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”.

La 26 februarie 2020 Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”, a depus apel nemotivat, iar la 5 iunie 2020 apel motivat împotriva hotărârii din 20 februarie 2020 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei decizii noi privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” împotriva hotărârii din 20 februarie 2020 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

Întru consolidarea soluției, instanțele inferioare au reținut că, deciziile contestate au fost emise în temeiul Actului de audit post-vămuire nr.27.17/4 din 22 iunie 2017, prin care s-a constatat cu certitudine admiterea încălcărilor menționate.

Instanțele de judecată au respins ca neîntemeiat argumentul precum că nu s-a ținut cont de actele prezentate, or, argumentul dat se combate atât prin conținutul actului de audit post-vămuire din care rezultă că i s-a dat apreciere cuvenită actelor prezentate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” la 30 mai 2017, regăsindu-se și în cauza administrativă, fiind restituite după finalizarea procedurii, ce se confirmă prin declarația depusă de către Marin Gogu.

Instanțele ierarhic inferioare au notat că argumentul privind acordurile la contractele de împrumut, nu poate servi drept temei pentru anularea deciziilor contestate. Or, acordul adițional a fost întocmit după data de 21 noiembrie 2014, data importului și a majorării capitalului social, deci după decizia Camerei Înregistrării de Stat de majorare a capitalului social din 21 noiembrie 2014, a fost micșorată datoria față de personal întocmindu-se formula contabilă Dt 513.4 - Ct 311.1 „Capital social”.

S-a notat că prin actul de audit post-vămuire nr.27.17/4 din 22 iunie 2017 corect s-a menționat că, în conformitate cu „Planul de conturi contabile al activității economico-financiare a întreprinderilor” aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr.174 din 25 decembrie 1997 se cuvenea de înregistrat în contul curent a mijloacelor bănești primite de la fondator din contul majorării aportului în capitalul statutar prin formula contabilă, Dt 242.1 - Ct 537.2 ”Datorii privind aporturile în capitalul social” și ulterior, după decizia Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor, entitatea urma să reflecte operațiunea prin formula contabilă: Dt 537.2 - Ct 311.1.

Instanțele de judecată au adăugat că prin actul de audit post-vămuire nr.27.17/4 din 22 iunie 2017 s-a stabilit că, conform DVD nr. 1506I1676 din 10 aprilie 2015 a importat o linie de ambalare a produselor din tutun HLP2N compus din ambalator YB43A cu capac rebatabil, lentă de inveliș YB59A, celofanator la bloc YB99A din

China cu valoarea facturală de 120 000 dolari SUA și valoarea în vamă de 2 148 791,55 lei. Utilajul a fost achiziționat de comisionar (entitate) în baza contractului de comision nr.13/02/15 din 13 februarie 2015, care prevede procurarea în nume propriu și pe cheltuiela sa a liniei de ambalare HLP2N în valoare de 2 112 024 de lei și ulterior să le predea către comitent persoana fizică Marin Gogu nu mai târziu de 6 noiembrie 2014. Astfel, sursa de procurare a utilajului inițial în contabilitate a fost reflectată în baza contractelor de împrumut nr.48 din 8 iunie 2015, acordat entității de către Marin Gogu, la contul 513.4 „împrumuturi pe termen scurt de la personalul întreprinderii”. Conform prevederilor pct.1.1 și 1.2 a acordului adițional privind modificarea contractelor din 9 iunie 2015, societatea a decis de a transmite utilajul în proprietatea lui Marin Gogu și stingerea creanței în sumă de 2 112 024 de lei (valoarea utilajului conform rapoartului de evaluare din 7 aprilie 2015, concomitent fiind dispusă inițierea procedurii de introducere a utilajului în capitalul social. În baza procesului verbal al adunării generale a asociaților din 7 aprilie 2015 privind majorarea capitalului social cu valoarea utilajului import, Camera Înregistrării de Stat în aceeași zi a înregistrat majorarea capitalului social a întreprinderii cu 2 112 024 de lei, concomitent micșorând datoria față de personal majorând capitalul social prin formula contabilă Dt 513.4 - Ct 311.1. Or, sursa de achitare a utilajului la data importului nu era stabilită.

În conformitate cu „Planul general de conturi contabile” aprobat prin ordinul Ministerul Finanțelor nr.119 din 6 august 2013 se cuvenea de înregistrat în contul curent a mijloacelor bănești primite de la fondator din contul majorării aportului în capitalul statutar prin formula contabilă Dt 242.1 - Ct 536.2 „Datorii privind alte operații”. Ulterior, după decizia Camera Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor, entitatea urma să reflecte operațiunea prin formula contabilă: Dt 536.2 - Ct 311.1.

Instanțele ierarhic inferioare au conchis că deciziile de regularizare nr. 920, 921, 922 din 7 iulie 2017, au fost emise cu respectarea legislației în vigoare. Or, în procesul controlului prin audit post-vămuire s-a verificat corectitudinea plasării mărfii în capitalul social al întreprinderii, precum și respectarea destinației finale, acordându-se o deosebită atenție la respectarea pct. 4 și pct.7 din hotărârea Guvernului nr. 145 din 26 februarie 2014, verificându-se în sensul dat documentele contabile primare, modul de achitare, proveniența mijloacelor bănești, sursa de majorare a capitalului social, precum și actele aferente importului, existența și autenticitatea deciziilor privind înregistrarea modificărilor a Camerei Înregistrării de Stat, certificatele de constatare a majorării capitalului social, procesele verbale ale adunării generale a asociaților, a rapoartelor de evaluare.

La data de 2 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

În corespundere cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține prevederile art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, conform cărora recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

Conform art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din actele cauzei rezultă că, la 25 noiembrie 2020, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei (f.d.169, Vol. II).

La 2 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 195-197, Vol. II).

Curtea de Apel Chișinău la 12 ianuarie 2021 a expediat părților în proces, inclusiv și Societății cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”, prin intermediul poștei electronice, copia deciziei motivate din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d.198, Vol. II).

În continuare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decelează că termenul de 30 zile pentru prezentarea la Curtea Supremă de Justiție a motivării recursului a început să curgă din 13 ianuarie 2021, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei motivate a instanței de apel, și a expirat la 11 februarie 2021.

Astfel, Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”, contrar prevederilor art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, nu a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În această conjunctură, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul motivat nu a fost prezentat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”, așa cum prevede art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, ceea ce, în conformitate cu art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, constituie temei de a declara recursul inadmisibil.

Subsecvent, completul notează că Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit” a neglijat obligația sa de a se conforma prevederilor art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, adică de a prezenta Curții Supreme de Justiție motivarea recursului în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”, fiind interesată în soluționarea prezentei cauze, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță și să prezinte Curții Supreme de Justiție motivarea recursului în termenul stabilit de art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

Instanța de recurs reține și faptul că decizia motivată a instanței de apel a fost publicată inclusiv și pe portalul instanțelor judecătorești, fiind accesibilă publicului

încă de la data de 11 ianuarie, până la expedierea acesteia prin poșta electronică recurentului.

Din considerentele menționate și având în vedere că motivarea recursului nu a fost depusă în termenul prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”, urmează a fi declarat inadmisibil, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În conformitate cu art.193, 230, 245 alin. (2), 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

d i s p u n e:

Recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imperial Unit”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu